

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mójny
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kíž Bóh poda,
Wokjěw će. F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyschin

8. julija 1928

Baužen

Čištoč a nakład Čsmolerjěz knižicziščjetnje a knižarnje sap. družst. i wobm. ruł. w Budyschinje.

Wulhadža łóžba šobotu a plačći bértlětnje 108 łotych pjenjełow.

5. njedžela po šwjatej Trojizy.

1. Tim. 6, 6—10.

„Wulki dobytł pak je, šchtóž bohabojašny je a došč ma na tym, šchtóž jemu Bóh da“.

Kač jara čłowjeł pošlucha, hdyž šknychi: „tu móžeš wjele dobyč, wulki dobytł měč!“ Kač rad wón wšcho čžini a šo prózuje, jenož šo by měl někajki dobytł. A kažte mēnje nje ma čłowjeł wo žiwjenju! Tač ma wón to jene ša dobytł, šchtóž druhi šažo šačžikuje. A šchtóž šo šda jenemu krašny dobytł, je ša drugeho čžežki wotbytł! Wumrjeće je ša wjele čłowjekow wotbytł, a tola praji japošchtó, šo je wumrjeće jeho dobyče.

A š našim šłowom wón piža, šo wulki dobytł je, šchtóž bohabojašny je a došč ma na tym, šchtóž jemu Bóh da. Tón, kiž mēni, šo je tuto žiwjenje najwjěšče kubło, tón widži jenož w šwonłownym derjehicžu, we wjěšelah teho šwěta, we bohatštwje najwjěššchi dobytł. Ša tajkeho je našč Knjes Jesuž podarmo žiwy byl, a podarmo jeho čžerpjenje a wumrjeće! Tón pak, kiž je pšes šwojeho Šbóžnika k prawemu žiwjenju pšišchoł, tón widži wulki dobytł we wščem, šchtóž k temu Knjesej wjedže a čžeri, a wšcho druge, šchtóž wot njeho wotdžeržuje a šadžewa, k njemu pšišć, je jemu čžežki wotbytł. Kač štejiš ty w twojim žiwjenju? Šhto je ša šebje najwjěššchi dobytł?

Kažki wulki dobytł je, šchtóž bohabojašny je a došč ma na tym, šchtóž jemu Bóh da!

Bohabojošč je ša našč nowy čžaš nimale nješate šłow. Šhto rěka, bohabojašny byčž? Njepraji to nam, šo dny-

bimy žiwjenje wješč, kiž šteji pod Božej ruku, wjedžecž, šo je Bóh wšchudžom pšichitomny, šo wón wšcho wě a šnaje, šo wón hlada do najšnutškomniščeje wutrobny čžłowješčeje, ale tež, šo je wón tón wšchedomóžny, kiž wšcho wodži a wjedže, bjes kotrehož wole šo njemóže ničžo štačž, kiž je wšcho štworil a nětko wšcho džerži.

Tač, tuto šłowu naš napomina, šo my wučžiščžimy šwoje žiwjenje, Boha šo bojimy a Bohu špodobne žiwjenje wjedžemy, ale potom čžini naš tuto šłowu tež šbóžnyč, dokełž wēmy, šo je Bóh š nami, šo našče žyke žiwjenje dže wot Boha k Bohu a jeho wulka lubošč naš wobdawa. Potom štejimy na tym šakładže, gruncže, kiž je ta wěra do Boha, a čžinimy tač, kač tamny muž, wo kotrymž našč Knjes Jesuž je prajił, šo je wutwaril šwój dom na škału, a jačo naščy deščč padže a woda pšišćidže a wětry dujachu a na tón dom štoršachu, wón wščał njepadže, pšchetož wón bēšče na škału štajeny!

To je wulki dobytł, šo bohabojašny čłowjeł wutrawa we wojowanju a bēdženju teho žiwjenja a krucže šteji w špytowanjach a pruhowanjach, dokełž wón ma prawy šakład, grunt, a wón wě, Bóh je jeho wučžel a ščit, ničžo njemóže jemu šškodžecž.

Mašč ty tutón dobytł bohabojoščje? Je tón Knjes twój dobrny paštyr a wjednik na žiwješkim pučžu? Derje tomu, kotryž wotmolwi: haj! Wón je hižom tu šbóžny w Bošy!

Alle čłowjeł je tež štajeny do tuteho šwěta, šo by jow žiwy byl a džěłal. Wón ma byčž š Knjesom na šemi, jemu dnyrbi wšcho poddate byčž, ale hušto došč namakamy, šo je čłowjeł š wotročžkom. Šemšče kubła, šwětne wjěšelenja nad

nim knježa. Kajke horjo nastawa i tajkeho žiwjenja? Pať je wulki dobyt, sčtož došč ma na tym, sčtož jemu Bóh da.

Hdnž bebi wobhladaš wobras lubeho cžlowjeka se stareho cžaka, kajke spokojne, mērne woblicžo, tu widžiš, tutón cžlowjek je woprawdže wježoť, je spokojom se wschēm, dofelž wē, so jeho Boža hnada a Bože žohnowanje njeke a dzerži, a pschi wobhladowanju cžehnje do twojeje wutrobny žadanje, so by tež ty tajki byť, poľny spokojnosće a mēra.

Pawoľ pokasuje nam tón pucž k temu: „došč mēcz na tym, sčtož Bóh da“.

„Došč mam wscheho bohatsťwa, hdnž Bóh wschēdny khlēb mi dawa, a je dušcha spokojna“, spēwa kerbski bařnik. Cžohodla temu tať njeje? Korjeť wscheho sťeho je pienjeźna lubosć, kiž cžlowjeka samjedže a wotwali wot sprawnego pu- cza k Bohu. We wutrobje mōže bydlicz pať lubosć k Bohu, pať lubosć k pienjesam a kwētnym kublam. Kať wjele se hrē- čha a hubjeńsťwa je pschisťko i lubosće k sachodnemu bohats- ťwu! Kať zyle hinať, hdnž je cžlowjek spokojom a došč ma na tym, sčtož wón doštawa psches Božu hnadu.

Sčto ku kwētny kubla tudy?

Jeno strach pschi hrēchach bohатыm a kħudym!

W njebieřach je sbōžnosć prawa,

koťruž kam Kħrystuž nam do wēcznosće dawa (232).

Hať, psches Kħrystuža dostanjemy sbōžnosć prawu. Tuž cžzemny na njeho hladacž, kať je wón na kwēcže žiwy byť, kħudny na semsťich sachodnych kublach a tola tať bohаты na wēcznych njesachodnych kublach! Wón pať mējesche došč na tym, sčtož jemu Bóh da.

Našch nadawť nēťk je, honicž sa tutym wulkim dobyt- kom, so kmy žiwi w bohabojošči a w spokojnosći i tym, sčtož Bóh nam da.

Sčto honicž cžyť sa kublami,

Wschaf kym ja spokojny,

Hdnž lubny Bóh da hnadu mi,

Dha kym ja wjekeťny

A spēwam i dzałnej wutrobu

Tu moju wschēdnu modlitwu. Samjeť.

Tydzēň snutsťowneho miřionsťwa

ko i dženřnisťej njedzeli 8. julija kōncza. Wón cžyřche swoľacž lud, so by kōbu dželak pschi skutku snutsťowneho mi- řionsťwa. Je ko to jemu radžiko? Wón cžyřche tebe sczi- nicž kōbudželaczerja, kōbudželaczerku na tutym wulkim polu Knjesowym. Je ko to jemu radžiko? Wón cžyřche pola kōždeho a tať tež pola tebe namacž wořebity dar sa tu- tón woporow poľny skutk kšescžijaniskeje lubosće. Je ko to jemu radžiko? —

Snutsťowne miřionsťwo sťeji pod kšcžizom, pod tym kšcžizom, koťruž snamjo najwjetřcheje lubosće. Wēřch, so do wscho wopřchimazeho dželka snutsťowneho miřionsťwa kšusche- ja te jenotliwe dželka, koťrež bebi sa kwoju kħorhoj wuřwoli- čhu wořebite snamjo kšcžiza? Tať „Cžerwjeny kšcžiz“, kiž lu- hižo tydzēnja naspomnjeny. Tať „Mōdry kšcžiz“, kiž wořna- mjenja prōzowanje wo wopiřzow, wo wschēch, kiž buchu nje- wōlnizny alkohola. Tať „Bēly kšcžiz!“ Tutón hromadži taj- kich do zpkla a wojowanja, koťriž cžzeja bebi cžēlo a duřchu cžistu dzeržecž a ko njewomasacž i hrēchom pschecziwo 6. kařni, i hrēchom nječřisťosće, njeřōczřiwosće. Sdobom ko „Bēly kšcžiz“ prōzuje wo tyč, koťriž w putach a rjecžasach tuteho hrēcha křja. A tutnyč je jich tola telko, so to slē. Esamo mjes řchulřkimi dželčřimi tajkich podarmo njeřyťasch. A „Seleny kšcžiz!“ Tón ko křmahuje na kħorhojach, pod koťrymiž ko

evangeliske mlōde holzny řhromadža do pēknych řjednoczeńsťw, koťrež řkutkuja sa dobre mlōdziny a luda a zyrkwje. A „křcžiz i dubownyč kopjenow“ wořnamjenja to řamřne sa evangelisťich mlōdnych hōľzow. A hičcže druge „křcžize“ ku! A wschudžom tam, hđžež wone sťeja, tam sťeji řnutsťowne miřionsťwo a dželka, wojuje.

A do tajkeho abo drugeho dželka, dozřla do dželka Knjeso- weho cžyřche tebe tutón tydzēň swoľacž, cžze tebe tuta nje- dželka dowoľacž. A to wona tola je!? —

Krajny biskop D. řhmels řwojecřesťe řwoje 70. narodniny

pjatť, 29. junija. Rano 1/28 hodž. řapiřka jemu řařki miřchtr pořawnow řaarať Adolf Müller-Drježdžanřki i pořawnisťami řnutsťowneho miřionsťwa w dworje jeho bydlenja wořebje wuřwolene hūdžbne křuchi. Swjeřelenny řo krajny biskop kōž- demu pořawnisťej wořebje podžakowa. Pořawnisťam pschi- řamřny řo kħor Lipsčzanřskeje universitneje zyrkwje a pořro- wi krajneho biskopa, koťruž je kōbu mjes řaľozerjemi kħora byť, se spēwami.

Dopoľdnja w 11 hodž. řapocža řo powřchitkowna gratu- lazija. Do bydlenja na Amonowej hařny cžřiklo 6 pschitřha- džachu wotpōřkľanřwa a jenotliwi, so bychu 70lētnemu řwoje řbožopschecža wuprajili. řřēni gratulant bē tu krajne konři- řtorisťwo se řwojimi radami, pomoznyimi dželaczerjemi a wu- řjadnyimi řobuřawami, wjedžene wot preřidentny k. D. dra. Seetzena. Sbožopschego wuřbēhny preřidenta wuřki řwiř konři- řtorija i preřnim duchownym zyrkwje a pschepoda dwaj wot dwōřřkeho rady Bōhringera molowanaj wobrasaj biskopa řa- meho; i tuteju ma jedny wostacž w domje a druhi w řwōřbje krajneho biskopa. Wubjerť krajneje zyrkwje řcžēhowasťe, a to dr. D. Seetzen, hrabja Witzthum i Ešřtadt, wokrjeřny hejt- man řwonka řkľužby dr. Morgenřtern a wyschřchi zyrkw. rada řentřch-Kamjenicžanřki. Po tutym gratulowasťe řastupjeř- řsťwo Miřchnjansťkeho doma i bywřchim řtatnym ministrom: eřřelenzu D. drom. i Bečom a řastupjeřsťwo Worzensťkeho do- ma i preřidentu D. drom. Seetzenom a wubjerť řynodny, ko- řruž řastupowachu hrabja Witzthum i Ešřtadt, wyschřchi zyrkw. rada řentřch, prof. D. Hicřmann, wyschřchi zyrkw. rada D. Müller, wokrjeřny hejtman řw. řř. i Rostitz-Wallwitz a řarať Bōhm.

A tať pschindže jene řastupjeřsťwo po druhim, so by wjed- nitej Lutherřskeje zyrkwje a biskopej řařskeje krajneje zyrkwje řbožo pschalo k 70. narodninam, tať, so hičcže nēťotre mje- nujemy: superintendentojo a radojo zyrkwinych řamtow, the- ologisťka řakulteta Lipsčzanřskeje university, duchownisťwo Drježdžanřkeho doma, pređarřki řeminar w Lüdendorfje, křaj- ne towarřsťwo řnutsťowneho miřionisťwa, řłowne towarřsťwo řwonkowneho miřionisťwa, a druřny a řařo druřny. Stajnje wotmoľwi jubilar gratulantam i wořebitym řłowom a kōžde řwēdcřesťe wo tym, so je 70lētny hičcže pschi czerřtwyč du- chownyč mozach. Mjes druhim wuřbēhny, so je jemu jeho wyřkoľe řastojnisťwo tež w cžakach nuřny niz jeno pschikľusťnosć a nadawť, ale tež wjekele a radošč. Tež hdnž mēnjenja nje- řu pschesjene, wostanje řłowna wēž to, so je tu pschesjednosć w Duchu na řaľořku, na řarym ewangelionje.

Mimo ertnyč řbožopschecžow dořta biskop wulku řřku řiřnyč a jeho bydlenje bu bōřny i kwēcželemi a kwētkami pschetworjene do řcžējazeje řařrodny.

Bóh tón Knjes řpočž našchemu krajnemu biskopej řwoje- bohate žohnowanje sa hičcže mnohe řēta!

Evangelska žónska młodžina we Wrótšlawju.

(Stónčenje.)

Schtwórtk 31. meje šhromadžichny žo s wjele čestny mi hoščemi s daloka a s bliška wošebje s Wrótšlawja, a s wjele wošadny mi we wulkej, kražnej žyrkwi žwj. Hilže. Tu měješče žo žwjatocžny štutk štacž. Nowy wjednik naščeje ewangelskeje žónskeje młodžiny, s dobom direktor wulkeho jeje wustawa we Barlinje — Burthardthaus —, farar Riethmüller, dotal we Eßlingen, měješče žo žwjatocžnje sapokasacž do tutoho wulžy wažneho sastojnstwa. A to bě woprawdže žwjatocžnosć, tuto sapokasanje w tutym wulkim Božim domje, do kotrehož bě jich telko pschihwatało, so stejachu. Pšchewodžany wot wjšch. konsist. rady D. Stoltenhoffa-Barlinskeho, kotrnyž potom jeho sapokasa, a wot sastojnstkich bratrow pschińdže farar Riethmüller psches Boži dom na woltarńiščežo, kotrež bě rjenje wupjšchene a sa nim wšchě khorhoje, kotrež běchu žobu do Wrótšlawja na tutón šjěd hižo pschihčle; bě drje jich na 300. Sestupachu žo w 2 rynkomaj po hłownych khorodach žyrkwi, tworjo tak wulki pschihny kšičž. A wošebita žwjatocžnosć, wudebjena se wšchelkim žwjatocžnym kłowom a spěwom a wusnacžom žo sapocža a wuklincža stónčnje s nutrnošču, kotruž nowy wjednik dđeržesche. To bě posbėhowazy a pošylńjazy sapocžatk sa wobšchěrne a wažne džěło, kotrež mějachmy psched žobu.

Žo žwjatocžnosći nutswjedženja noweho wjednika abo „nana“, kaž jemu tež rěčachu a rěčaju, nastaji žo młodžina na pucž do „dwora mažny“, do tuteje hobrškeje rumnoščje, we kotrež žo hnydom džěło sapocža. A to bě wobšchěrne a napinaze džěło. Ssmny tsi dny pospochi tam byli a pschednosći měli, wuradžowali, wobšamkowali — a njesabudžmy, tež spěwali. Wot ½11 hodž. hač do 8 hodž., ras hač do 10 hodž. tam běchmy; sa druhaž dwaj wječoraj bě drugeho postajene!

Delkach tam žydachmy pschi džěle, horjekach pschi wobjedže, kofeju, wječjeri. A wšchudžom ruma doščž, hačžrunje tam wjaz hač 2000 bě.

S našcheho džěla jeno ščěhowaze: duchowny Engelke-Hamburgski poskicži nam wulki pschednosć: „šnamjenja čaža“. Rnježna Greta Schemann s Burthardtowego doma w Barlin-Dahlemje rěčesche wo žiwjenju žónskeje we wojowanju čaža. Tjeczi wulki pschednosć měješče nowy psched-žynda žam: „Wěčnosć — jeje wotmołwa, kotruž čažej dawa“. Nimo toho bě druhich naležnosćow doščž, tak hłowna šhromadžina žobustawow wulkokrajneho swjašta, kotraž telko praschenjow a wuradžowanjow a rosprawow pschinježe, so bu džěl jeneho wječorneho pošedženja pschidatny. Jene dopoldnjo bě sa bibliske džěło postajene. Mějachmy do čžišta pschicž w jenotliwych wotdželenjach s bibliskim kłowom 1. Pětra 1, 21—25. To bě šdobom pschihot na hižo naspomnje-ny 3. wulki pschednosć. So žo dozyla žyłe džěło stawasche na bibliskim sałożku, hižo s teho spósnajesch, so bě kóždy džěń ½9 hodž. rańšcha nutrnošč w tšjoch Božich domach. Přenja bě štajena pod to kłowo: „Hdže je tón pucž? Jer. 6, 14—16; druha pod to kłowo: „Ja žym tón pucž“ — Jan. 14, 16. — tjecza: „Džicže tón pucž!“ — 1. Pětra 2, 21—25. —

Nimo wulkich šhromadžinow běchu wšchelake mjenšche a wošebite postajene. W jenej žo jednašche wo to praschenje: „Žónska w alkoholowym wojowanju tuteho čaža“. Sažo w drugej bu nam pokasane najnowišche turnowanje, tak mjenowana gymnastika. Tuta ma wěšty pschichod. Tohodla našcha zentrala w Barlinje — Burthardthaus — w gymnastizy

wuwucžuje, so by mohla kšchescžijanszy šmyšlene holžy a wucžerki wupóšlacž.

S wječornych poskiczenjow čžu naspomnicž, so bě na jednym tež Bože wotkasanje. Sa drubi bě Brešlawste wjednistwo wuhotowalo šhromadnu jěšbu na wódrje. S parnikow štoro njedokahašche. We „Wilhelmshafenje“ žo woltšewich-ny pschi kofeju a tyłanzu, kotrnyž bu nam s darniwej luboščju poskicženy. Tuta pschestawka bě tak napravjena, so žo w njej krajenjo kóždeho kraja do žyška šhromadžichu. Se Sakskeje běchmy tam 239. —

A pjaty džěń bě njedžela, wošebita njedžela; „njedžela ewangelskeje žónskeje młodžiny!“ Schlesyska pošla na nju wjaz hač 6000, tak běchmy tam na 8500 s 650 khorhojemi. 6 wulkich Božich domow žo wotewri, so by pschijalo te žyšk. Dužičenjejo běchu pošlani do wulkeje a rjaneje žyrkwi Eswjateho Pawoła. S nami běchu tam mjes druhimi Sakska provinza, Wječorna a Rańšcha Pruska a druge a farar s Hessenškeje nam přėdowasche. Žane měštno prošne a na woltarńiščežu na 60 khorhojow! Potom bě pschestawka sa wobjed w „dworje mažny“. Hačžrunje tam tute čžrjódny, tola hišchče rum! Žo wobjedže šhromadžina se spěwami, rěčemi. Kražny to napohlad, tajku hobrsku pschynu šhromadžinju tak w žyšku wohladacž!

Jako běchmy žo s kofejom woltšewili, šhromadži žo hobrški čzah tnyh 8500, so by žo podak do wošebiteho žwjedženškeho ruma, do „Zahrmartthalle“. Tutón bě sa tutón hobrški wustup a sa tutu wošebitu žwjatocžnosć postajeny. Wulke, jara wulke to twarjenšto, kulojte, wyšoke. Widžisch jenož beton a wofna. Nutskach žydko pschi žydko. Na jenej štronje wulke rumnoščje sa khorj a wjšche toho hobrške pišchjele. A na tutymi niz doščž. Runje napšchecžo wyšoko horjekach wuhladasch druge mjenšche pišchjele, tak mjen. Žernwert, kotrež žobu piškaja. A tak wone piškachu, jako bě dołhi, dołhi čzah psches špalir tnyh 650 khorhojow stónčnje nutskach. S tym sapocža žo tuta njewišchědna žwjatocžnosć. Pišchjele, spěwane khorje, rěče, rěčaze khorj, šhromadne spěwy žo wotměnjachu. Sacžišchčž budže njesapomnitny. Měšto wošebite bě tón „rěčazy khor“ — Spreckthor —. Wulkotnje! Kač, hdy bychmy je tež pola naž špytali? Psalm 148 rěčžany wot wulkeho „rěčazeho khor“, to štutkuje.

S tutej wulkej šhromadžinju wuklincža šjěd, a tola tež niz. Žich wjele je žo wobdžělisko hišchče na wulětach, kotrež běchu w mjenšchich wotdželenjach šarjadowane. Tak je jich wjele hišchče wohladało rjane šchlesyske hory, wošebje hobrške hory. —

Schlesyska, t. r. krajny swjašt ewangelskich młodnyh holžow Schlesyskeje je měl wulki nadawł a je žwoje džěło wulkotnje dokonjač, wošebje tež Wrótšlaw žam. Tam bě wulka hošpodliwoščž. Wjaz hošpodow bě poskicženych hačž bě trěbnych. Sa luboščž Schlesyskeje žwědczi tež, so běchu jeje młode holžy 5½ kilometrow, to je 5500 metrow tołstych šelennyh pletwow nawiko. Wotmēr žebi to ras, a spósnajesch, telko próžy a woporniwosćje, lubošče s tomu žluschu.

Eswjedžen je nimo! Ale wón štutkuje dale. A tajkemu jeho daleštutkowanju žluzičž čžeja tež tute ryncžki. Wjedžicž dyrbitče, so „swjašt ewangelskich młodnyh holžow“ je hišchče mōž w tutym čažu. Nimalo 200 000 je jich w nim šjednocženych. To wabi, so jich wjazny hišchče pschidnu. Eso do žyška štipicž! to je hežlo našcheho čaža, niz najmjenje sa ewangelsku młodžinu. A hdyž a hdžež macže škladnosć, tajki abo podobny šjěd žobu žwjecžicž, čžincže to, wy wšchitzy, młodži a štari. Wošebitu škladnosć šmėja s temu młode holžy přė-

nje tsi dny septembra w Budyschinje. Tam wotměje krajny swjast Saksteje swj. tulětny sjezd. Njeh šo tu wošebje Lužiza křynje wobdželi a njeh s njeho do Lužizy šo wulije žohnowanja pokny wliw! Trjebamy jón!

Ršchesczjianska schula.

Nabožinu se schule! to je nětke heško w našim kraju. To dyrbi — tak mudruja a mjenja — jenotliwemu a zylému ludej šbožo pschinjesč.

Indiski minister ša roswucžowanje mějeske na wyškej schuli w Manavaram w Južno-Indiskej pschednosch. Wón pokasa w nim na brach indiskeho wufublowanja a roswucžowanja, kotrež je w indiskich bjesbožnych schulach jenož intelektuellne, a wufhwalowaske wulki wliw, kotryž je s dospolnje kšchesczjianskich schulow mišionstwa wufhadžal. Tute schule šu s dobrym pschikladom.

Na Indisku hlada jich pola naš runje wjele s tych, kotřiž šu tu pschecziwo nabožinje w schulach. Šhto praja woni a s nimi drušy k tutej indiskej mudrosčzi? —

Pschirunaj k tomu, šhtož pod „zřkej a stat“ pišamy se Japansteje, kak tuta šastupjerjow nabožnych šjednocženstwom do konfresow hromadžuje, šo by s nimi wo lěpschinu luda wuradžowala.

Na wšy.

Na wšy piškaja pošawništojo kěrlušch. Nutrni a wczipni steja dookoło wokolo. Cziscze přědku widži wožadny šarač hruheho człowjeka stejo, s kotrymž bě hakle njedawno njelube rosrěčžowanje měl. A hlaj, wón tam steji wutrobnje hnuty; křyn šo jemu ronja. Šarač pschistupi a šo, jemu ruku na ramjo položiwšchi, prasha: „Čzehodla pšakacze tak?“ — „Knes duchowny! Šdnž tola njebychu runje mojeje macžeriny kěrlušch piškali!“ wotmołwi a woteńdže a bě wot tuteje hodžiny šašo kóždu njedželu w Božim domje.

Wschelafe s blisfa a s dalofa.

W Budestezach šo jutšje lětuschi wšhotowarštwowški šlet šwjeczi, kotrehož porjad móžecze w Nowinach czitacž. Tutón šwjedžen budže popołdnju. Dopołdnja maja pošawne křorn našeho wokrješa šwój šwjedžen we Wjasonžy, hdžež budže, kaž w Budestezach wošebita Boža šlužba. Eso derje hodži, woboji šwjedžen wopytacž, tohodla dženka hišcže ras na nej pokasujemy. Njeh budže wošebje Budestezanški šwjedžen dobytš ša naše lube Šserbstwo.

S **Možaczi.** Njenadžujzy bu nam šańdženy šchtwórtš pschi pomniku padnjennyh na našim kěrchowje křóna wopominaza nutrnosč pschihotowana. Šchtwórtš šchwadrona 8. šchlesyskeho jědneho regimenta mějeske duzy na šwucžowanisčczo pola naš wustawku a pschenozowanje. Wona nočnyške pschi tym šapomnicž padnjennyh towaršchow wulkeje wójny. Zeje wjednik, knjes rytmišchtr Letze, položil k pomnikej dubowy wěnz, wuprajiwšchi wěnowanje šwojeje šchwadrony a šłowo džakneho wopominanja. Šudžba, kotruž je wón ša šwoju šchwadronu wutworil, šapiska tak čzesčuju a wopominajo našich padnjennyh rjekow. Našcha wutroba je hnuta a džakowna ša tutón pěkný škutš našich jědných.

Zyřkej a stat.

Saksta zřkej je šašlužbneho šararja a tajneho konsistorialneho radu šhubika, dra B. Kühna. 81 lět štary šemřě

wón w Rippsdorfje, hdžež woczerštwjenje pntaske. Dr. Kühn bě wošebje w Drieždžanach šnaty, hdžež bě na 25 lět s šararjom pschi Janowej zřkwi. W pruhowanškej komižiji ša duchowných je hacž do pošledka byl.

Šně.

Pětr Mlónk:

Šłóš: Wotucžcže, tón šłóš waš woła.

Šně šo šašo pschibližuja
A krašne dary pokasuja
Na polach, kufach, šahrodach,
Kjane žně Bóh škieža s nowoh'
Šacžrunje nalěto bě dołho
Šsněh, — mjeršjenje tež po jutrach.
Tež lětkš widžimy,
Kak ty, o Božo, šy
Wšchhomóžny.
Kak nahle wšcho,
Šdnž šczopli šo,
Ze tola wšchudžom narosško.

Ach, wy křudži, špoměcže s nowoh'
Na tamny čaš, — to njeje dołho —
Šacž drohota naš tšcheske,
O kak tehdy šrudnje běske,
Šdnž džekacž toleč a šchcže wšche
Kórz ržanoh' žita pšacžeske.
Šaj to je šrudoba,
Šdnž hlódne džěczatka
Wo křlěb prošcha
A štaršchi je —
Tak rad hacž čže, —
S nim našycžicž wšchaf njemóže.

Šlajcže, Bóh tón dobroczimny,
Tón štary hospodač je žimny
A knježi hišcže na njeju, —
Kak nam wokol' jutrow wšchudže,
So wšchitko jara drohe budže,
Čži mudri ludžo wěšchczachu!
Tuž hižo křudži tu
Šso jara bojachu,
So b'dže droho.
Kak wješeli
Paš běchu čži
Kiž žito woža na witi.

Ty paš, wótcže, twoje džěczi
Tu šežiwíšch wšchě na tym šwěczi,
Ty šežiwíšch wšchě štworjenja,
Tebi hižo šaše rano,
Šdnž człowjek špi šchcže w kóžu šnano,
Te pšacžki křwalbu špěwaja.
Šaj, kóžda wacžka čže,
Kaž jeno šamóže
S džakom křwali.
Tuž człowjecže —
Ja prošchu čže —
Křwal Boha šobu wošebje.

Šlistowanje: W. we Šo. ša 5. po Tr. — K. w Š. ša 6. po Tr. — M. w Š. ša 7. po Tr.

Šamowitny redaktor: šarač Wyracž w Možacžizach.